

νοσερὸν καὶ ὑγιαίνον¹⁹⁴· οὐκοῦν οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ζῆν.—ΞΕΝ. Ἔστι ταῦτα.
— ΠΡ. Σὺ τοίνυν οὕτω θεώρησον. — Πότερον ἂν βούλοιο, ζῆν κακῶς, ἢ
ἀποθανεῖν καλῶς καὶ ἀνδρείως; — ΞΕΝ. Ἀποθανεῖν ἔγωγε¹⁹⁵ καλῶς. —
ΠΡ. Οὐκοῦν οὐδὲ τὸ ἀποθανεῖν κακὸν ἐστίν, εἴπερ αἰρετώτερόν ἐστι πολ-
λάκις τὸ ἀποθανεῖν τοῦ ζῆν. — ΞΕΝ. Ἔστι ταῦτα. — ΠΡ. Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς
λόγος¹⁹⁶ καὶ περὶ τοῦ ὑγιαίνειν καὶ νοσεῖν. Πολλάκις γὰρ οὐ συμφέρει ὑγιαί-
νειν, ἀλλὰ τούναντίον, ὅταν ἡ περίστασις τοιαύτη. — ΞΕΝ. Ἀληθὴ λέγεις.

ΠΡ. Ἄγε δὴ, σκεψώμεθα καὶ περὶ τοῦ πλουτεῖν οὕτως¹⁹⁷. Εἴγε¹⁹⁸ θεω-
ρεῖν ἐστίν¹⁹⁹ (ὡς πολλάκις ἐστίν ἰδεῖν²⁰⁰) ὑπάρχοντά τινι πλούτον, κακῶς
δὲ ζῶντα τοῦτον²⁰¹ καὶ ἀθλίως.—ΞΕΝ. Νῆ Δία, πολλοὺς γε.—ΠΡ. Οὐκοῦν
οὐδὲν τούτοις ὁ πλούτος βοηθεῖ εἰς τὸ ζῆν καλῶς;—ΞΕΝ. Φαίνεται· αὐτοὶ
γὰρ φαῦλοί εἰσιν.—ΠΡ. Οὐκοῦν τὸ σπουδαίους εἶναι, οὐχ ὁ πλούτος ποιεῖ,
ἀλλ' ἡ Παιδεία.—ΞΕΝ. Εἰκὸς γε, ἐκ τούτου ἄρα τοῦ λόγου. — ΠΡ. Ποῦ
δὲ ὁ πλούτος ἀγαθὸν ἐστίν, εἴπερ οὐ βοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὸν, εἰς τὸ βελ-
τίους εἶναι; — ΞΕΝ. Φαίνεται²⁰². — ΠΡ. Οὕτως οὐδὲ συμφέρει ἄρα ἐνίοις
πλουτεῖν, ὅταν μὴ ἐπίστωνται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι. — ΞΕΝ. Δοκεῖ μοι.—
ΠΡ. Πῶς οὖν τοῦτο ἂν τις κρίνειεν ἀγαθὸν εἶναι, ὃ πολλάκις οὐ συμφέρει
ὑπάρχειν; — ΞΕΝ. Οὐδαμῶς. — ΠΡ. Οὐκοῦν εἰ μὲν τις ἐπίσταται πλούτῳ
χρῆσθαι καλῶς καὶ ἐμπείρως, εὖ βιώσεται, εἰ δὲ μὴ, κακῶς.—ΞΕΝ. Ἀλη-
θέστατά μοι δοκεῖς τοῦτο λέγειν. — ΠΡ. Καὶ τὸ σύνολον δὲ²⁰³, τὸ τιμᾶν
ταῦτα ὡς ἀγαθὰ ὄντα, ἢ ἀτιμᾶζειν ὡς κακὰ, τοῦτο²⁰⁴ δ' ἔστι τὸ ταράττον
τοὺς ἀνθρώπους καὶ βλάπτειν, ὅταν τιμῶνται²⁰⁵ τε καὶ οἴωνται²⁰⁶ διὰ τού-
των μόνον εἶναι τὸ εὐδαιμονεῖν· καὶ πάνθ' ἐπομένως πράττωσιν ἕνεκα τού-
των, καὶ τὰ ἀσεδέεστατα δοκοῦντα εἶναι. Ταῦτα δὲ πάσχουσι διὰ τὴν τοῦ
ἀγαθοῦ ἄγνοιαν. Ἀγνοοῦσι γάρ, ὅτι οὐ γίνεται ἐκ κακῶν ἀγαθόν. Πλούτον
δ' ἔστι πολλοὺς κησαμένους ἰδεῖν ἐκ κακῶν καὶ αἰσχροῶν ἔργων, οἷον λέγω
ἐκ τοῦ προδιδόναι, καὶ ληΐζεσθαι, καὶ ἀνδροφονεῖν, καὶ συκοφαντεῖν, καὶ
ἀποστερεῖν, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν καὶ μοχθηρῶν.—ΞΕΝ. Ἔστι ταῦτα. —
ΠΡ. Εἰ τοίνυν γίνεται ἐκ κακοῦ ἀγαθὸν μηδὲν, ὥσπερ εἰκὸς· πλούτος δὲ
γίνεται ἐκ κακῶν ἔργων· ἀνάγκη μὴ εἶναι ἀγαθὸν τὸν πλούτον. — ΞΕΝ.
Συμβαίνει²⁰⁷ οὕτως ἐκ τούτου τοῦ λόγου. — ΠΡ. Ἄλλ' οὐδὲ τὸ φρονεῖν²⁰⁸
γε, οὐδὲ δικαιοπραγεῖν²⁰⁹ οὐκ ἔστι κησασθαι ἐκ κακῶν ἔργων· ὥσαύτως
δὲ οὐδὲ τὸ ἀδικεῖν καὶ ἀφρονεῖν, ἐκ καλῶν ἔργων· οὐδὲ ὑπάρχειν ἅμα τῷ
αὐτῷ δύνανται. Πλούτον δὲ καὶ δόξαν, καὶ τὸ νικᾶν, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα
τούτοις παραπλήσια, οὐδὲν κωλύει ὑπάρχειν τινὶ ἅμα μετὰ κακίας πολ-
λῆς. Ὡστε οὐκ ἂν εἴη ταῦτα ἀγαθὰ, οὐδὲ κακὰ· ἀλλὰ τὸ φρονεῖν μόνον ἀ-
γαθόν, τὸ δὲ ἀφρονεῖν κακόν. — ΞΕΝ. Ἰκανῶς²¹⁰ μοι δοκεῖς λέγειν (ἔφη).

194) Αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δηλ. ἀλλὰ κατὰ τὰς περιστάσεις τῆς ἀσθενείας. 195) Βεβαίως.

196) Τὸ αὐτὸ δυνάμεθα νὰ εἰπῶμεν. 197) Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς ἐσκεψόμεθα περὶ
τῶν ἄλλων. 198) Σκεψώμεθα. 199) Ἄν ᾖναι δυνατόν. 200) Συναντῶμεν τῷ θεωρεῖν.

201) Ἐκείνον εἰς ὃν ὑπάρχει ὁ πλούτος. 202) Φαίνεται ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ἐστίν. 203) Ἐν
γίνεαι δέ. 204) Τὸ τιμᾶν· ὃ δὲ πλεονάζει. 205) Ταῦτα. 206) Οἱ ἄνθρωποι. 207) ἔπεται.

208) ἔχειν φρόνησιν. 209) Πράττειν δίκαια ἔργα. 210) Ὡστε νὰ μᾶς πείσης.